

Gele bloemen in het grasland

Iedereen heeft wel gehoord van het gevaar van **Jacobskruiskruid** voor vee. Maar hoe onderscheidt je nu Jacobskruiskruid van al die andere gele bloemen?

In de weide wordt dit kruid door het vee gemeden. Dat gebeurt bij meer kruiden (boterbloem). De meeste kruiden worden onschadelijk bij hooien of inkuilen, maar Jacobskruiskruid behoudt ook dan zijn giftigheid, terwijl het vee het niet meer kan onderscheiden. Vee gaat niet meteen dood aan deze plant. Het gif blijft in het lichaam en hoopt zich op. Pas bij een bepaald niveau treden ziekteverschijnselen op. Voor zover bekend is er dan niets meer aan te doen. Ik ken paarden die al jaren weiden in een perceel met Jacobskruiskruid zonder problemen, maar in het zelfde gebied is ook een boer die verlaten weilanden maaide en inkuilde, waardoor een groot deel van zijn veestapel verloren ging.

Jacobskruiskruid

(Senecio jacobea) is een plant van droge ruige graslanden. Doet het daarom ook goed in bermen, op oude perskuilen en in verlaten graslanden. Via zaad kan hij zich in graslanden met een open zode vestigen.

Eenmaal gevestigd, dan is het een blijver. Na uitsteken blijven fijne worteltjes achter die weer kunnen uitlopen. Bloeien doet hij pas in het tweede jaar. Bladeren staan in een grondrozet, maar ook langs de stengel. Het is een forse plant.

Jacobskruiskruid; grondrozet en bloeiende plant

Jacobskruiskruid

Hij is duidelijk familie van de Margriet. Een gele bloem met een oranje hartje

Jacobskruiskruid; bloemen

*Jacobskruiskruid;
stengelbladeren*

De bladeren langs de stengel en in de rozet zijn onregelmatig ingesneden en krullen een beetje (als Peterselie).

Andere planten met gele bloemen in graslanden

Enkele andere gele bloemen kunnen zich ook in het droge grasland van Witharen vestigen. Sommige worden door het vee gemeden, andere worden graag gegeten.

Bezemkruiskruid

Bezemkruiskruid (*Senecio inaequidens*) is nog maar net in Witharense bermen gearriveerd en daarom nog onbekend. Hij komt uit het zuiden. Een echt kruiskruidbloemetje, maar slappe draadvormige bladeren langs de stengel. De plant kan niet rechtop staan (ook niet even voor de foto). Een slapjanus dus. Staat in erg droge randen.

Boerenwormkruid

Boerenwormkruid (*Tanacetum vulgare*) heeft een wormafdrijvende werking. Het staat veel in bermen. Verspreidt zich niet makkelijk (zwarte zaden) maar verdwijnt ook niet snel. Is een echte blijver. Valt vooral op door zijn knoopachtige bloemen (geen bloemblaadjes) en varenachtig, regelmatig ingesneden blad. De bladeren staan vooral langs de stengel. Het is een grote stijve plant.

Sint Janskruid
(*Hypericum perforatum*)
heeft een medicinale werking en wordt ook door vee gemeden. Staat alleen op zeer arme droge graslanden. Zal zich niet snel in cultuurgrasland vestigen. Heeft heel andere bloemen en bladeren dan Jacobskruiskruid. Hij behoort als enige van de gele bloemen die hier beschreven worden niet tot de Compositeten.

Sint Janskruid; goed ontwikkeld exemplaar

Sint Janskruid; bloemen en blad

De stengel is dun rond en hard.
De bladeren zijn eirond en niet ingesneden.

Muizenootje (*Hieracium pilosella*)
Spatelvormige blaadjes met haren op de rand (muizenoor) in een grondrozet. Maar één bloemsteel met één bloem. (10 cm hoog)

Biggenkruid
(*Hypochaeris radicata*)
Glimmend vettig weinig ingesneden blad in grondrozet, die zich platdrukt. Taaie vertakte bloemsteel, zonder bladeren. Wordt graag gegeten.

Stijf havikskruid (*Hieracium laevigata*)
Hoge vertakte plant met bladeren in een rozet als hij niet bloeit, maar langs de stengel tijdens de bloei. Blad droog, puntig met korte tanden, iets harig. Wordt graag gegeten.

Herfstleeuwentand
(*Leontodon autumnalis*)

Een warrige grondrozet van diep ingesneden bladeren (leeuwentanden).

Kruidachtig stevig blad. Bloemsteel 1 of 2 keer vertakt, taai en zonder bladeren.

Achterzijde van de diepgele bloem vaak met een roodachtig streepje.

Veel draadwortels.

Een smakelijk kruid.

*Grondbladeren
Herfstleeuwentand*

Klein streepzaad
(*Crepis capillaris*)

Bossige plant, erg variabel in grootte. Veel kleine lichtgele bloemen. Stengel sterk vertakt en makkelijk te knakken. Meestal veel stengels. Bladeren slap als gras, weinig ingesneden, met korte tanden. Blad verspreid over de hele plant. Erg moeilijk om een goede foto te maken (maar wil wel rechtop staan). Heeft een penwortel. Wordt graag gegeten.

